

taget i Landstinget, jfr. Landstingstidende 1908—09 Sp. 573—76 og 862—72; det overgik til 2den Behandling og blev henvist til et Udvalg, der dog ikke naaede at afgive Betænkning inden Rigsdagssamlingens Slutning. I Rigsdagssamlingen 1913—14 blev der af et Mindretal af et i Landstinget nedsat Udvalg til Behandling af Forslag til Lønningslov for forskellige af de i Lov om Rettens Pleje omhandlede Embeds- og Bestillingsmænd foreslaaet optaget heri nogle Bestemmelser, der svarede til det førnævnte Lovforslag af 1909, men Forslaget blev forkastet, væsentlig af økonomiske Grunde; jfr. nærmere Landstingets Betænkninger Rigsdagstidende Tillæg B. 1913—14 Sp. 2816 og 2843—48, Landstingstidende for samme Aar, Sp. 1359, Folketingstidende samme Aar Sp. 3206—07, 3217 og 4481 samt Finanslovsdebatten i Folketinget den 11. Oktober 1913, Folketingstidende 1913—14 Sp. 316—18 og 1505—06. Ogsaa senere under Behandlingen af Forslaget til Lov om Rettens Pleje blev det paagældende Spørgsmaal rejst fra forskellig Side, men det blev ikke i Rigsdagen taget op til nærmere Behandling og Afgørelse. Endelig blev Spørgsmaalet paa ny berørt i Landstinget den 12. Marts 1918 under Behandlingen af Forslag til Finansloven for Finansaaret 1918—19, jfr. Landstingstidende 1917—18 Sp. 1392—94 og 1402—03.

I Henhold til et af den daværende Justitsminister, senest under den sidstnævnte Forhandling, derom givet Tilsagn nedsatte Justitsministeriet den 28. Februar 1919 et Udvalg med den Opgave: „at overveje og afgive Betænkning angaaende Spørgsmaalet om Retsbetjentfuldmægtigenes Adgang til at udføre private Forretninger samt deres Lønforhold m. v.“. Udvalget, der oprindelig bestod af Rigsadvokaten som Formand, et Medlem af Folketinget (nu Medlem af Landstinget), et Medlem af Landstinget, en Underretsdommer samt een Repræsentant for Sagførerne og een for Retsbetjentfuldmægtigene, blev under 30. Oktober 1920 paa dertil given Anledning suppleret med tre Sagførere og een Dommerfuldmægtig, medens den tidligere beskikkede Sagfører erklærede, at han ønskede at udtræde af Udvalget.

Udvalget har under 14. Januar 1921 afgivet Betænkning, hvortil henvises\*) og

hvoraf fremgaar, at Udvalget har delt sig i 3 Mindretal, der hver for sig har fremsat sine Bemærkninger, men at Udvalget derefter subsidiært har samlet sig om et fælles Forslag.

Ved dette Forslag tilsigtes det fra den 1. April, som indtræffer 10 Aar efter at Forslaget er blevet stadfæstet som Lov, at regulere Dommerfuldmægtiges private Virksomhed ved at undergive dem Reglerne i Tjenestemandsløven derunder § 473.

Justitsministeriet kan tiltræde, at det af principielle Grunde ikke bør staa Dommerfuldmægtige frit for at udøve privat juridisk Virksomhed, og at de bør ansættes som Statstjenestemænd og da maa lønnes med saadanne Lønninger og have en saadan Stilling, at man kan paaregne at faa tilstrækkelig kvalificerede Personer til disse for Befolkningen saa vigtige Stillinger. Man kan ligeledes tiltræde, at der ikke kan være Spørgsmaal om at indføre det anførte Forbud med kortere Varsel end af Udvalget foreslaaet. Det er en Konsekvens af, at Fuldmægtigene bliver statsansatte, at de undergives Tjenestemandsløvens Regler, derunder dens §§ 44 og 473, Stykke 1. Ogsaa denne sidste Bestemmelse vil have Betydning, naar Justitsministeriet til sin Tid skal træffe Bestemmelse med Hensyn til Henvendelser fra statsansatte Fuldmægtige om Udøvelse af nogen Bivirksomhed; de særlige Regler i § 473, Stykke 2, er kun anvendelige paa Dommere. Med denne Ændring har Ministeriet ment at kunne tiltræde Udvalgets subsidiære, enstemmige Forslag.

Man finder særlig Anledning til at fremhæve, at Forbudets Gennemførelse efter Justitsministeriets Formening vil nødvendiggøre en videre Udvikling i samme Retning som de ved Retsplejelovens § 16, 2det Stykke, § 480, 1ste Stykke, § 600, 1ste Stykke, jfr. Lov Nr. 323 af 3. Juni 1919 § 20 samt § 2 i Lov af 22. December 1920 om Ændringer i Retsplejeloven givne Regler, saaledes at der tilvejebringes Hjæmmel for, at flere af de paa Dommerkontorerne forefaldne Forretninger, der efter de nu gældende Regler skal udføres af det juridisk uddannede Personale, paa lignende Maade som de i de nævnte Bestemmelser omhandlede Foged- og Skifteforretninger kan udføres af Personer, der ikke har saadan Uddannelse.

\*) Betænkningen er ikke optaget her.